

रोमले दर्शन स्थापित गर्दछ - नम्बर एक

एक निजी व्याख्या

Jeff Pippenger

2024-06-28

अनि ती समयमा धेरै जना दक्षिणका राजाको विरुद्धमा उठ्नेछन्; तिम्मा प्रजामध्येका लुटेराहरू पनि दर्शनलाई स्थापित गर्न आफूलाई उच्च पार्नेछन्; तर तिनीहरू पतित हुनेछन्। दानिएल ११:१४।

ख्रीष्टियन धर्मको सन्दर्भमा “सिद्धान्त” भन्ने शब्दले बाइबलका स्थापित सत्यहरूलाई जनाउँछ। ख्रीष्टियन भएको दाबी गर्ने विभिन्न संस्थाहरूसँग तिनीहरूले बाइबलीय सिद्धान्तका रूपमा परिभाषित गरेका फरक-फरक समुच्चयहरू छन्, तर सत्य केवल एउटै छ। “निरपेक्ष सत्य” र “बहुलतावाद” बीचको भिन्नता यस क्षणमा हाम्रो विचाराधीन विषय होइन।

यसकारण पिलातसले उहाँलाई भने, “त्यसो भए के तपाईं राजा हुनुहुन्छ?” येशूले उत्तर दिनुभयो, “तपाईंले भन्नुहुन्छ कि म राजा हुँ। यसै निम्ति मेरो जन्म भयो, र यसै कारण म संसारमा आएँ, ताकि म सत्यको साक्षी दिऊँ। जो कोही सत्यका हुन्, उनले मेरो स्वर सुन्छन्।” पिलातसले उहाँलाई भने, “सत्य के हो?” अनि यो भनिसकेपछि उनी फेरि यहूदीहरूकहाँ बाहिर गए, र तिनीहरूलाई भने, “म उहाँमा कुनै दोष पाउँदैनँ।” यूहन्ना १८:३७, ३८।

सत्य परमेश्वरको वचन हो; यो उहाँको स्वर हो र यो स्वयं ख्रीष्ट हुनुहुन्छ।

हामीले आफैंका लागि के कुराले मसीही धर्मको गठन गर्दछ, सत्य के हो, हामीले प्राप्त गरेको विश्वास के हो, र बाइबलका नियमहरू—हामीलाई सर्वोच्च अधिकारबाट दिइएका नियमहरू—के हुन्, भन्ने जान्नुपर्छ। धेरै मानिसहरू आफ्ना विश्वासलाई आधारित गर्ने कुनै कारणविना, वा यस विषयको सत्यताबारे पर्याप्त प्रमाणविना, विश्वास गर्छन्। यदि कुनै विचार प्रस्तुत गरियो जुन उनीहरूका आफ्नै पूर्वधारणायुक्त मतहरूसँग मेल खान्छ, भने तिनीहरू त्यसलाई स्वीकार गर्न पूर्ण रूपमा तयार हुन्छन्। तिनीहरू कारणदेखि परिणामसम्म तर्क गर्दैनन्; तिनीहरूको विश्वासको कुनै वास्तविक जग हुँदैन, र परीक्षाको समयमा तिनीहरूले आफूले बालुवामाथि निर्माण गरेको रहेछन् भन्ने थाहा पाउनेछन्।

“जो मानिस आफ्नो वर्तमान अपूर्ण धर्मशास्त्रीय ज्ञानमै सन्तुष्ट भई, यसलाई आफ्नो मुक्तिका निम्ति पर्याप्त ठान्दै विश्राम गर्छ, ऊ एक घातक छलभ्रममा विश्राम गरिरहेको हुन्छ। धेरै जना यस्ता छन्, जो धर्मशास्त्रीय तर्कहरूद्वारा पूर्णरूपमा सुसज्जित छैनन्, जसद्वारा तिनीहरू त्रुटिलाई छुट्याउन र सत्यको रूपमा थोपारिएको सबै परम्परा र अन्धविश्वासलाई दोषी ठहर गर्न सक्छन्। ख्रीष्टको सुसमाचारको सरलतालाई भ्रष्ट पार्न सकियोस् भनेर शैतानले परमेश्वरको आराधनामा आफ्नै विचारहरू प्रवेश गराएको छ। वर्तमान सत्यमा विश्वास गरेको दाबी गर्ने धेरै जनाले, सन्तहरूलाई एकपटक सुम्पिएको विश्वास के हो—तिमीहरूभित्रको ख्रीष्ट, महिमाको आशा—भन्ने कुरा जान्दैनन्। तिनीहरू आफूहरूले पुराना सीमाचिह्नहरूको रक्षा गरिरहेका छौं भनी ठान्छन्, तर तिनीहरू गुनगुना र उदासीन छन्। प्रेम र विश्वासको वास्तविक सामर्थ्यलाई आफ्नो अनुभवमा गाँस्नु र त्यसलाई धारण गर्नु भनेको के हो, तिनीहरू जान्दैनन्। तिनीहरू बाइबलका निकट विद्यार्थीहरू होइनन्, तर आलसी र असावधान छन्। जब धर्मशास्त्रका अंशहरूबारे मतभेद उत्पन्न हुन्छन्, तब उद्देश्यपूर्ण रूपमा अध्ययन नगरेका र आफूले के विश्वास गर्छन् भन्नेमा स्थिर नभएका यिनीहरू सत्यबाट टाढा जान्छन्। हामीले सबैमा दैवी सत्यको लगनशीलतापूर्वक खोजी गर्ने आवश्यकतालाई प्रभावपूर्वक स्थापित गर्नुपर्छ, ताकि तिनीहरूले सत्य के हो भन्ने कुरा निश्चयपूर्वक जानून्। कतिपयले धेरै ज्ञान भएको दाबी गर्छन्, र आफ्नो अवस्थाबारे सन्तुष्ट अनुभव गर्छन्, जबकि तिनीहरूमा यस कार्यका निम्ति कुनै बढ्ता जोस हुँदैन, परमेश्वरप्रति र ती प्राणहरूप्रति, जसका लागि ख्रीष्ट मर्नुभयो, कुनै बढ्ता प्रज्वलित प्रेम हुँदैन, मानौं तिनीहरूले परमेश्वरलाई कहिल्यै चिनेका नै थिएनन्। तिनीहरूले बाइबल आफ्नै प्राणका लागि त्यसको सार र पौष्टिकता ग्रहण गर्न [भनी] पढ्दैनन्। तिनीहरूले यसलाई परमेश्वरले तिनीहरूलाई बोलिरहनुभएको स्वर हो भन्ने अनुभूति गर्दैनन्। तर यदि हामी मुक्तिको मार्ग बुझ्न चाहन्छौं, यदि हामी

धार्मिकताको सूर्यका किरणहरू देख्न चाहन्छौं भने, हामीले उद्देश्यसहित धर्मशास्त्रको अध्ययन गर्नेपर्छ, किनकि बाइबलका प्रतिज्ञाहरू र भविष्यवाणीहरूले उद्धारको दैवी योजनामाथि महिमाका स्पष्ट किरणहरू प्रक्षेपित गर्छन्, जुन महान् सत्यहरू स्पष्ट रूपमा बुझिएका छैनन्।” The 1888 Materials, 403.

हामीले ती सिद्धान्तहरू के हुन्, र ती सत्यहरूलाई कसरी प्रस्तुत, स्थापित तथा प्रतिरक्षा गर्ने भन्ने जान्नु आवश्यक छ।

“अहिले हामीलाई यस्तो सम्भव देखिँदैन कि कसैले एकलै उभिनु पर्ने होस्; तर यदि परमेश्वरले ममार्फत कहिल्यै बोल्नुभएको छ भने, समय आउनेछ जब हामी उहाँको नामको खातिर सभाहरूका सामुन्ने र हजारौँका अघि ल्याइनेछौं, र प्रत्येकले आफ्नो विश्वासको कारण दिनुपर्नेछ। त्यसबेला सत्यका लागि लिइएका प्रत्येक अडानमाथि सबैभन्दा कठोर समीक्षा हुनेछ। त्यसकारण हामीले परमेश्वरको वचन अध्ययन गर्नुपर्छ, ताकि हामीले समर्थन गर्ने सिद्धान्तहरूमा किन विश्वास गर्छौं भन्ने जान्न सकौं। हामीले यहीवाका जीवित वचनहरूलाई गम्भीरतापूर्वक खोजी गर्नुपर्छ।” Review and Herald, December 18, 1888.

“हजारौँ”को सामुन्ने ल्याइएकाहरू हुनका लागि, यो स्पष्ट छ कि अन्तिम दिनहरूमा सत्यका केही रक्षकहरूलाई टेलिभिजन वा वेब प्रसारणजस्ता माध्यममा सत्यको पक्षसमर्थन गर्न बाध्य पारिनेछ। अन्यथा, एक लाख चवालीस हजारले दिएको साक्षीलाई हजारौँले कसरी हेर्न सक्थे? हामीले प्रतिपादन गर्ने सिद्धान्तहरूले हाम्रो विश्वासको आधारलाई पहिचान गराउँछन्।

“मण्डलीका सदस्यहरू व्यक्तिगत रूपमा परीक्षित र प्रमाणित गरिनेछन्। उनीहरूलाई यस्ता परिस्थितिहरूमा राखिनेछ जहाँ उनीहरू सत्यको पक्षमा साक्षी दिन बाध्य हुनेछन्। धेरै जनालाई परिषद्हरूका सामु र न्यायालयहरूमा बोल्नका लागि बोलाइनेछ, सम्भवतः अलगअलग र एकलै। यस आपत्कालमा उनीहरूलाई सहायता पुऱ्याउने अनुभव प्राप्त गर्न उनीहरूले उपेक्षा गरेका छन्, र तिनीहरूका प्राणहरू व्यर्थ गुमाइएका अवसरहरू र उपेक्षित विशेषाधिकारहरूको कारण पश्चात्तापले बोझिल भएका छन्।” टेस्टिमोनीज, खण्ड ५, ४६३।

परमेश्वरको वचन कहिल्यै असफल हुँदैन, र त्यसैले यदि हामीलाई एक लाख चवालीस हजारमध्ये गणना गरिनु छ भने, परमेश्वरको वचनमा लेखिएको कुराका आधारमा हामीले के विश्वास गर्ने हो, त्यो जान्नेपर्छ। परीक्षाको समय आउनु अघि—जब परमेश्वरका जनहरू आफ्ना विश्वासका सिद्धान्तहरू स्पष्ट पार्न बाध्य हुनेछन्—परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई उहाँको वचनको गहन अध्ययन गर्न बाध्य पार्न त्रुटिहरू प्रवेश गर्न दिनुहुन्छ।

परमेश्वरका जनहरूका बीचमा कुनै विवाद वा हलचल छैन भन्ने तथ्यलाई तिनीहरू स्वस्थ सिद्धान्तलाई दृढतापूर्वक समातिरहेकै छन् भन्ने निर्णायक प्रमाणका रूपमा मानिनु हुँदैन। यसमा भय गर्ने कारण छ कि तिनीहरूले सत्य र त्रुटिबीच स्पष्ट भेद गरिरहेका छैनन्। जब पवित्रशास्त्रको अनुसन्धानद्वारा कुनै नयाँ प्रश्नहरू उठाइँदैनन्, जब यस्तो कुनै मतभेद उत्पन्न हुँदैन जसले मानिसहरूलाई आफ्नोसँग सत्य छ भन्ने निश्चय गर्न आफैं बाइबलको खोजी गर्न प्रेरित गरोस्, तब प्राचीन समयझैं अहिले पनि धेरै जनाले परम्परालाई समातिरहेछन् र आफूले के आराधना गरिरहेका हुन् भन्ने नजानी आराधना गर्नेछन्।

“मलाई देखाइएको छ कि वर्तमान सत्यको ज्ञान भएको दाबी गर्ने धेरै जनाले आफूले के विश्वास गर्छन् भन्ने जान्दैनन्। उनीहरू आफ्नो विश्वासका प्रमाणहरू बुझ्दैनन्। वर्तमान समयका लागि आवश्यक कार्यको तिनीहरूमा उचित मूल्याङ्कन छैन। जब परीक्षाको समय आउनेछ, अहिले अरूलाई प्रचार गरिरहेका मानिसहरू पनि आफूले लिएका स्थापनाहरूको जाँच गर्दा, यस्ता धेरै कुराहरू भेटाउनेछन् जसका लागि तिनीहरूले कुनै सन्तोषजनक कारण दिन सक्नेछैनन्। यसरी परीक्षा नभएसम्म तिनीहरूले आफ्नो ठूलो अज्ञानता थाहा पाएका थिएनन्। र मण्डलीभित्र पनि धेरै जना यस्ता छन्, जसले आफूले के विश्वास गर्छन् त्यो बुझेका छौं भनी मानिलिन्छन्; तर विवाद उत्पन्न नहुँदासम्म तिनीहरू आफ्नो कमजोरी चिन्दैनन्। जब समान विश्वास भएका व्यक्तिहरूबाट अलग पारिएर आफ्नो विश्वासको व्याख्या गर्न एकलै र अलगगै उभिनु बाध्य तुल्याइनेछन्, तब आफूहरूले सत्यका रूपमा स्वीकार गरेका कुराहरूबारे तिनीहरूको धारणाहरू कति अस्तव्यस्त रहेछन् भन्ने

देखेर तिनीहरू छक्क पर्नेछन्। यो निश्चय नै सत्य हो कि हामीमाझ जीवित परमेश्वरबाट टाढा हुने र मानिसतर्फ फर्किने प्रवृत्ति आएको छ, जसमा दिव्य बुद्धिको स्थानमा मानवीय बुद्धि राखिएको छ।”

“परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई जागृत तुल्याउनुहुनेछ; यदि अन्य उपायहरू असफल भए, तिनीहरूका बीचमा विधर्महरू प्रवेश गर्नेछन्, जसले तिनीहरूलाई चाल्नेछ, र भुसलाई गहुँबाट अलग गर्नेछ। प्रभुले आफ्नो वचनमा विश्वास गर्ने सबैलाई निद्राबाट ब्युँझन आह्वान गर्नुहुन्छ। बहुमूल्य ज्योति आएको छ, जुन यस समयका लागि उपयुक्त छ। यो बाइबल-सत्य हो, जसले ठीक हामीमाथि आइपरेका संकटहरू देखाउँछ। यस ज्योतिले हामीलाई धर्मशास्त्रहरूको लगनशील अध्ययनतर्फ र हामीले धारण गरेका मतहरूको अत्यन्त सूक्ष्म परीक्षणतर्फ डोर्याउनु पर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि सत्यका सबै पक्षहरू र मतहरू प्रार्थना र उपवाससहित पूर्णरूपमा र धैर्यपूर्वक खोजी गरून्। विश्वास गर्नेहरू सत्य के हो भन्ने विषयमा अनुमानहरू र अस्पष्ट धारणाहरूमा विश्राम गर्नु हुँदैन। तिनीहरूको विश्वास परमेश्वरको वचनमाथि दृढ रूपमा स्थापित हुनुपर्छ, ताकि जब परीक्षाको समय आउनेछ र तिनीहरू आफ्नो विश्वासको उत्तर दिन परिषद्हरूका सामु ल्याइनेछन्, तब तिनीहरू आफूभित्र भएको आशाको कारण नम्रता र भयका साथ दिन सक्षम होऊन्।”

“उत्तेजित गर, उत्तेजित गर, उत्तेजित गर। हामीले संसारसमक्ष प्रस्तुत गर्ने विषयहरू हाम्रो लागि जीवित यथार्थ हुनुपर्छ। हामीले विश्वासका आधारभूत सिद्धान्तहरू ठानेका शिक्षाहरूको पक्षसमर्थन गर्दा कहिल्यै पनि पूर्णतया सुदृढ नभएका तर्कहरू प्रयोग गर्न आफूलाई अनुमति नदिनु महत्त्वपूर्ण छ। यस्ता तर्कहरूले विरोधीलाई केही समयका लागि मौन तुल्याउन सक्लान्, तर तिनले सत्यको आदर गर्दैनन्। हामीले यस्ता सुदृढ तर्कहरू प्रस्तुत गर्नुपर्छ, जसले केवल हाम्रो विरोधीहरूलाई मौन तुल्याउने मात्र होइन, तर अत्यन्त निकट र सूक्ष्म परीक्षणसमेत सहन सक्न्। आफूलाई वादविवादकर्ता रूपमा शिक्षित गरेका व्यक्तिहरूमा परमेश्वरको वचनलाई निष्पक्षतापूर्वक व्यवहार नगर्ने ठूलो खतरा हुन्छ। विरोधीको सामना गर्दा केवल विश्वासीलाई आश्वस्त पार्ने प्रयत्न गर्नुको सट्टा, उसको मनमा दृढ विश्वास जागृत हुने गरी विषयहरू प्रस्तुत गर्नु नै हाम्रो हार्दिक प्रयास हुनुपर्छ।”

“मानिसको बौद्धिक उन्नति जति नै भए तापनि, उसले एक क्षणभरका लागि पनि यसो नसोचोस् कि अझ ठूलो ज्योतिको लागि धर्मशास्त्रहरूको गहिरो र निरन्तर अन्वेषणको कुनै आवश्यकता छैन। एक समुदायको रूपमा हामी प्रत्येक व्यक्ति भविष्यवाणीका विद्यार्थी हुन आह्वान गरिएका छौं। हामीले गम्भीर तत्परतासाथ निगरानी गर्नुपर्छ, ताकि परमेश्वरले हामीसमक्ष प्रस्तुत गर्नुहुने ज्योतिको कुनै किरणलाई हामीले पहिचान गर्न सकौं। हामीले सत्यका प्रथम झल्काहरू समाल्नुपर्छ; र प्रार्थनापूर्ण अध्ययनद्वारा अझ स्पष्ट ज्योति प्राप्त गर्न सकिन्छ, जसलाई अरूहरूको सामु प्रस्तुत गर्न सकिन्छ।” Testimonies, volume 5, 708.

अन्ततः एक लाख चवालीस हजारको निर्माण गर्ने “भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरू”लाई, पृथ्वीका ती शक्तिहरूसँग उनीहरूको सामना हुनुभन्दा पहिले—जसले चाँडै आउन लागेको आइतवार-व्यवस्था सम्बन्धी सङ्कट र सतावट ल्याउनेछन्—“व्यक्तिगत रूपमा परीक्षा गरिनेछ र प्रमाणित गरिनेछ।” विश्वासीहरूलाई पहिले परमेश्वरद्वारा “जागृत” गराइनेछ। निद्रामा परेका कन्याहरू ढिलाइको समयमा आफूहरू परेको तन्द्राबाट “जागृत” गराइनेछन्। यदि उनीहरू २०२३ को जुलाईदेखि पठाइएका लेखहरूद्वारा परमेश्वरले प्रस्तुत गर्नुभएको सन्देशबाट जागृत हुँदैनन् भने, परमेश्वरले “विधर्महरू”लाई “उनीहरूको बीचमा प्रवेश गर्न” दिनुहुनेछ, जसले चलनीको प्रक्रियाद्वारा गहुँ र झारको पृथकीकरणलाई पूर्ण गर्नेछ। हामी अहिले त्यही चलनीको प्रक्रियामा छौं।

आधुनिक रोमको सही पहिचानसम्बन्धी विवादलाई पछ्याउँदै आएका व्यक्तिहरूसामु तीनवटा विकल्प उपलब्ध छन्। एउटा विकल्प यो हो कि संयुक्त राज्य अमेरिका नै आधुनिक रोम हो; अर्को यो हो कि पोपसम्बन्धी शक्ति नै आधुनिक रोम हो; र तेस्रो विकल्प यो हो कि अघिल्ला दुवै धारणा गलत छन्, र दानिएल अध्याय ११ को पद चौधमा आफ्नै उचाइमा उठ्ने, पतन हुने, र दर्शनलाई स्थापित गर्ने दानिएलका जनताका डाँकुहरूद्वारा कुनै अर्को शक्तिलाई प्रतिनिधित्व गरिएको छ।

म यो दाबी गर्छु कि आधुनिक रोम पोपसम्बन्धी शक्ति हो कि संयुक्त राज्य अमेरिका हो भन्ने असहमतिलाई उहाँले आफ्ना जनहरूलाई उहाँको भविष्यवाणीसम्बन्धी वचन अध्ययन गर्न बाध्य पार्ने उद्देश्यले यस आन्दोलनभित्र प्रवेश

गर्न अनुमति दिनुभएको हो। परमेश्वरले आफ्नो कृपाको प्रकटतामा यस विवादलाई उत्पन्न हुन दिनुभएको छ। म यो पनि दाबी गर्छु कि यो असहमति आधुनिक रोमको विषयमा को सही र को गलत हो भन्ने कुरा मात्र पहिचान गर्नेभन्दा बढी, उहाँका जनहरूलाई आउँदै गरेको संकटका लागि तयार पार्ने विषयसँग सम्बन्धित छ। यो असहमतिलाई, जो कोहीले देख्न चाहन्छन् तिनीहरूका लागि, परमेश्वरले अनुमति दिनुभयो र अभिप्रायपूर्वक ठहराउनुभयो, ताकि उहाँको भविष्यवाणीसम्बन्धी वचनबारे तिनीहरूको आफ्नै व्यक्तिगत समझ अपूर्ण वा गलत छ भन्ने कुरा प्रदर्शित होस्। यसकारण, यो विवाद परमेश्वरको कृपाको प्रमाण हो।

यो विवाद केवल तिम्रा जनताका डाँकुहरूद्वारा प्रतिनिधित्व गरिने शक्ति को हो भन्ने पहिचानसँग मात्र सम्बन्धित छैन, तर विवादका दुवै पक्षले समर्थन गर्ने दाबी गरेको “line upon line” को पद्धति ठीक प्रकारले लागू भइरहेको छ कि छैन भन्ने विषयसँग पनि सम्बन्धित छ। “line upon line” को पद्धतिसँग सम्बन्धित भविष्यवाणीका नियमहरूमा विशेष भविष्यसूचक सिद्धान्तहरू समावेश छन्, जुन गर्हु र जंगली घाँसको छानिने प्रक्रियाको भाग हुनेछन्। “line upon line” को पद्धतिका तीन तत्वहरू, जुन मेरो दाबीअनुसार यस वर्तमान विवादमा गलत बुझिएका छन्, यी हुन्—सत्यको रूपमा ख्रीष्ट, अल्फा र ओमेगाको रूपमा ख्रीष्ट, तथा भविष्यवाणीको त्रिविध अनुप्रयोग।

अन्ततः दानिएल ११ को चौधौँ पदको गलत बुझाइमा अडिग रहनेहरू आफ्नो सिद्धान्तगत धारणा निजी व्याख्यामाथि आधारित रहेको ठहरिनेछन्।

हामीसँग भविष्यवाणीको अझ दृढ वचन पनि छ; तिमीहरूले त्यसमा ध्यान दिनु राम्रो गर्छौँ, अन्धकारमय स्थानमा चम्कने ज्योतिर्तर्फ ध्यान दिएझैं, जबसम्म प्रभात नफुटोस् र बिहानको तारा तिमीहरूका हृदयमा उदाउन नलागोस्; यो कुरा पहिले जान, कि धर्मशास्त्रको कुनै पनि भविष्यवाणी आफ्नै निजी व्याख्याको विषय हुँदैन। किनकि भविष्यवाणी पुरानो समयमा मानिसको इच्छाद्वारा आएको थिएन; तर पवित्र आत्माद्वारा प्रेरित भई परमेश्वरका पवित्र मानिसहरूले बोले। 2 Peter 1:19-21.

चौधौँ पदसम्बन्धी विवादमा, मैले “निजी व्याख्या” भनेर बुझेको कुराको एउटा उदाहरण The Great Controversy मा पाइन्छ।

“सम्पूर्ण ख्रीष्टियन जगतभरि विश्रामदिन विशेष विवादको बिन्दु बनेको छ, र धार्मिक तथा लौकिक अधिकारीहरू आइतबारको पालन गराउन एकजुट भएका छन्; त्यसैले जनप्रिय मागसमक्ष नझुक्ने सानो अल्पसंख्यकको अटल अस्वीकारले तिनीहरूलाई सार्वत्रिक घृणाका पात्र बनाउनेछ। यो आग्रह गरिनेछ कि मण्डलीको एक संस्थान र राज्यको एक कानूनको विरोधमा उभिएका ती थोरै जनालाई सहनु हुँदैन; कि सम्पूर्ण राष्ट्रहरूलाई अन्योल र अराजकतामा फालिनुभन्दा तिनीहरूले दुःख भोग्नु नै राम्रो हो। यही तर्क धेरै शताब्दीअघि ‘जनताका शासकहरू’ द्वारा ख्रीष्टको विरुद्ध पनि ल्याइएको थियो। ‘हाम्रो लागि यही हितकर छ,’ धूर्त काइफासले भन्यो, ‘कि एक जना मानिस जनताको निम्ति मरोस्, र सारा जाति नाश नहोस्।’ यूहन्ना 11:50। यो तर्क निर्णायकजस्तो देखिनेछ; र अन्ततः चौथो आज्ञाको विश्रामदिनलाई पवित्र मान्नेहरूका विरुद्ध एक आदेश जारी गरिनेछ, जसमा तिनीहरूलाई अति कठोर दण्डका योग्य ठहराउँदै, एक निश्चित समयपछि तिनीहरूलाई मृत्यु दण्ड दिन मानिसहरूलाई अनुमति दिइनेछ। पुरानो संसारमा रोमनवादले र नयाँ संसारमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले परमेश्वरका सबै आज्ञाहरूको आदर गर्नेहरूतर्फ यस्तै मार्ग अनुसरण गर्नेछन्।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सी, 615.

“ख्रीष्टजगत्” ले विश्वव्यापी ख्रीष्टियन समुदायलाई, अथवा ख्रीष्टियन-बहुल देशहरू र संस्कृतिहरूको सामूहिक निकायलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यो शब्द प्रायः संसारका ती भागहरू जनाउन प्रयोग गरिन्छ जहाँ ख्रीष्टियन धर्म प्रमुख धर्मको रूपमा विद्यमान छ र जसले संस्कृति, कानून, तथा सामाजिक मान्यताहरूमा उल्लेखनीय प्रभाव पारेको छ। ख्रीष्टजगत्ले आफ्ना अनुयायीहरू, सांस्कृतिक प्रभाव, तथा ऐतिहासिक महत्त्वका दृष्टिले ख्रीष्टियन धर्मको विश्वव्यापी विस्तारलाई समेट्दछ। Ellen White CD-ROM मा विद्यमान पुनरावृत्ति नहटाईकन भन्नुपर्दा, “Christendom” शब्द एक सय छयत्तर पटक प्रयोग भएको छ। भौगोलिक दृष्टिले, सिस्टर ह्वाइटले ख्रीष्टजगत् सामान्यतया युरोप र अमेरिकाहरूलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भनी पहिचान गर्नुहुन्छ। सिस्टर ह्वाइटको सन्दर्भमा, युरोपलाई पुरानो संसार (Old

World) र अमेरिकाहरूलाई नयाँ संसार (New World) भनेर चिनिन्छ।

“तर थुमाजस्ता सिङहरू भएको जनावर ‘पृथ्वीबाट माथि उठ्दै’ गरेको देखियो।” आफूलाई स्थापित गर्न अन्य शक्तिहरूलाई परास्त गर्नुको सट्टा, यसरी प्रतिनिधित्व गरिएको राष्ट्र पहिलेबाटै अधिवास नभएको भूभागमा उदय हुनुपर्थ्यो र क्रमशः तथा शान्तिपूर्वक विकसित हुनुपर्थ्यो। त्यसैले, यो पुरानो संसारका भीडभाडयुक्त र संघर्षरत राष्ट्रियताहरूका बीचमा—‘जातिहरू, र भीडहरू, र राष्ट्रहरू, र भाषाहरू’ को त्यो उथलपुथलपूर्ण समुद्रमा—उदय हुन सक्दैनथ्यो। यसलाई पश्चिमी महाद्वीपमा खोजिनुपर्छ।

“नयाँ विश्वको कुन राष्ट्र १७९८ मा शक्ति प्राप्त गर्दै, सामर्थ्य र महानताको प्रतिज्ञा दिँदै, र संसारको ध्यान आकर्षित गर्दै उदाइरहेको थियो? यस प्रतीकको प्रयोगबारे कुनै प्रश्न नै उठ्दैन। एउटा राष्ट्र, र एउटा मात्र, यस अगमवाणीका निर्दिष्ट लक्षणहरूसँग मेल खान्छ; यसले निःसन्देह संयुक्त राज्य अमेरिका तर्फ संकेत गर्दछ।” द ग्रेट कन्ट्रोभर्सि, ४४१।

हामी विचार गरिरहेको अनुच्छेदको अन्तिम वाक्यलाई यस प्रकारको सुझाव दिन प्रयोग गरिएको छ कि “पुरानो विश्वको रोमनवाद र नयाँको धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद” भन्ने अभिव्यक्तिले “पुरानो विश्वको रोमनवाद” लाई अन्धकार युगका पोपसत्ताको रूपमा, र संयुक्त राज्य अमेरिका (धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद) लाई “नयाँको धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद” भन्ने पदावलीद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको आधुनिक रोमको रूपमा चिनाइरहेको छ। “पुरानो” लाई विगतको इतिहासका रूपमा परिभाषित गरिएको छ, र “नयाँ” लाई आधुनिक वा वर्तमान इतिहासका रूपमा परिभाषित गरिएको छ। त्यो प्रयोगले सिस्टर ह्वाइटद्वारा स्थापित ख्रीष्टेन्डम तथा पुरानो र नयाँ विश्वसम्बन्धी समझलाई विकृत तुल्याउँछ।

जो यस वाक्यलाई विगत र भविष्यको इतिहासको सन्दर्भमा लागू गर्छन्, तिनीहरूले Sister White को अभिप्रेत अर्थसँग प्रत्यक्ष विरोधमा पर्ने “निजी व्याख्या” को पहिचान गर्छन्। दाबी यो हो कि “Old World” ले विगतको इतिहासलाई जनाउँछ र “New” ले आधुनिक वा वर्तमान इतिहासलाई जनाउँछ (New)।

उक्त अंशमा यसो भनिएको छ, “पछ्याउनेछ।” रोमनवाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले “ती व्यक्तिहरूप्रति, जसले सबै ईश्वरीय आज्ञाहरूको आदर गर्छन्, उस्तै मार्ग पछ्याउनेछन्।” उक्त अंशमा पुरानो संसार भनेको युरोप हो र नयाँ संसार भनेको अमेरिकाहरू हुन्। सिस्टर ह्वाइटले सिकाइरहेकी छन् कि सम्पूर्ण संसारले आइतबारको व्यवस्थाको परीक्षासँग सामना गर्नुपर्नेछ, र युरोपमा हुने सतावटहरूमा रोमनवादले अगुवाइ गर्नेछ तथा अमेरिकाहरूमा हुने सतावटहरूमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले अगुवाइ गर्नेछ। अमेरिकाहरू र युरोपलाई “ख्रीष्टेन्डम” भनेर परिभाषित गरिएको छ। रोमनवाद र धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवाद दुवैले “ती व्यक्तिहरूप्रति, जसले सबै ईश्वरीय आज्ञाहरूको आदर गर्छन्, उस्तै मार्ग पछ्याउनेछन्।”

“पछ्याउनेछ” ले दुवै शक्तिहरूद्वारा गरिने भविष्यकालीन कार्यलाई जनाउँछ, र पुरानो संसारको रोमनवाद अन्धकार युगको पोपीय शक्ति हो भन्ने सुझाव दिनु व्याकरणिक रूपमा असम्भव छ। दुवै शक्तिहरूद्वारा गरिने सतावट भविष्यकालमा छ। उक्त पदांशको परिभाषा “पछ्याउनेछ” हो, र यसको अर्थ कुनै कुरा प्राप्त गर्ने वा हासिल गर्ने अभिप्रायले त्यसको पछि लाग्नु वा त्यसलाई खेदनु हो। यसले यस्तो भविष्यकालीन कार्यलाई सूचित गर्छ जसमा कुनै व्यक्ति वा समूह कुनै लक्ष्य वा उद्देश्यलाई सक्रिय रूपमा खोज्न प्रतिबद्ध हुन्छ।

यस वाक्यांशलाई विभिन्न प्रसङ्गहरूमा प्रयोग गर्न सकिन्छ: “उनी चिकित्साक्षेत्रमा करिअर अघि बढाउनेछिन्,” अर्थात् उनी एक चिकित्सकीय पेशेवर बन्नेतर्फ प्रयत्न गर्ने योजना राख्छिन्। “उनी इन्जिनियरिङमा डिग्री हासिल गर्नेछिन्,” जसले उनी उच्च शैक्षिक संस्थामा इन्जिनियरिङ अध्ययन गर्ने अभिप्राय राख्छन् भन्ने जनाउँछ। “टोलीले परियोजना सम्पन्न नभएसम्म त्यसलाई अघि बढाउनेछ,” जसले टोलीले परियोजना समाप्त नभएसम्म त्यसमा काम गरिरहनेछ भन्ने संकेत गर्दछ। “उनीहरूले कम्पनीविरुद्ध कानुनी कारबाही अघि बढाउनेछन्,” अर्थात् उनीहरूले गुनासोको सम्बोधन गर्न वा न्याय खोज्न कानुनी कदम चाल्ने अभिप्राय राख्छन्। समग्रमा, “अघि बढाउनेछ” भन्ने अभिव्यक्तिले भविष्यमा कुनै निश्चित लक्ष्य वा परिणाम प्राप्त गर्ने दृढता, प्रतिबद्धता, र स्पष्ट अभिप्रायलाई जनाउँछ।

पुरानो विश्वको रोमनवाद अब विगतको इतिहास भइसकेको छ भनेर सिकाउन प्रयोग गरिने निजी व्याख्या, त्यसपछि भविष्यवाणीको त्रिस्तरीय अनुप्रयोगको गलत प्रयोगलाई थामिराख्ने आधार-पाटीको रूपमा प्रयोग गरिन्छ। यसले तर्क गर्छ कि रोमको त्रिस्तरीय अनुप्रयोगले मूर्तिपूजक रोमलाई, त्यसपछि पोपीय रोमलाई, र त्यसपछि तीन रोमहरूमध्ये तेस्रोको रूपमा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यस्तै प्रकारको अत्यन्त मिल्दोजुल्दो त्रुटिपूर्ण अनुप्रयोग सन् २००१ सेप्टेम्बर ११ लगत्तै, जब एउटा समूह योएलको पुस्तकको विषयमा आन्दोलनबाट अलग भयो, प्रयोग गरिएको थियो।

त्यसपछि विवाद क्यानडामा भएको एउटा शिविर-सभामा आरम्भ भयो, जहाँ तीनवटा धिक्कारहरूको त्रिस्तरीय प्रयोगलाई योएलको पुस्तकमा समावेश गरियो, ताकि तेस्रो धिक्कारको इस्लाम नै पहिलो अध्यायको छैटौँ पदमा देशको विरुद्धमा आएको जाति हो भनेर सिकाउन सकियोस्। त्यो जाति पोपीय रोम हो, तर एक निजी व्याख्या प्रस्तुत गरियो जसले त्यो जाति इस्लाम हो भन्ने दाबी गर्‍यो। तीन धिक्कारहरूको त्रिस्तरीय प्रयोगले सेप्टेम्बर ११, २००१ को शक्ति इस्लाम हो भनेर स्थापित गरेको थियो, र नयाँ निजी व्याख्याले योएल अध्याय १ को पोपीय शक्ति वास्तवमा इस्लाम नै हो भनेर जोड दियो। योएलको पुस्तकमा पोपीय शक्तिको सही पहिचानलाई अस्वीकार गर्ने एउटा निजी व्याख्यालाई तीन धिक्कारहरूको गलत प्रयोगद्वारा थप बलियो बनाइयो। अब पोपीय शक्तिलाई हटाएर संयुक्त राज्य अमेरिकालाई स्थापित गर्ने अर्को निजी व्याख्या प्रस्तुत गरिँदैछ।

जे भइसकेको छ, त्यही फेरि हुनेछ; र जे गरिएको छ, त्यही फेरि गरिनेछ; र सूर्यको मुनि कुनै पनि नयाँ कुरा छैन। के कुनै यस्तो कुरा छ, जसको विषयमा यसो भन्न सकियोस्, हेर, यो नयाँ छ? त्यो त प्राचीन कालदेखि नै भइसकेको थियो, जो हामीभन्दा पहिले थियो। उपदेशक १:१, १०।

अन्तिम दिनहरूका विवादहरूमा पुराना विवादहरूको पुनरावृत्ति समावेश छ, र दानियल अध्याय ११ मा उरियाह स्मिथले उत्तरका राजाको प्रतीकमाथि आफ्नो निजी व्याख्या आरोपित गरेको विवाद रहेको छ। यसो गरेर उनले दानियल अध्याय ११ को यस्तो बुझाइ निर्माण गरे, जसले केवल अन्धकार मात्र उत्पन्न गर्‍यो। यी अन्तिम दिनहरूमा पुनरावृत्त भइरहेका विवादहरूले विशेष गरी स्थापित सत्यमा निजी व्याख्या लागू गर्दा उत्पन्न हुने फललाई पहिचान गरिरहेका छन्। स्मिथले आफ्नो पुस्तक, *Daniel and the Revelation*, मा यही गरे। यही कुरा योएलको पुस्तकसम्बन्धी विवादमा गरियो, र *The Great Controversy* बाट लिइएको एउटा अनुच्छेदमा “Christendom” ले के प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने विषयमा संसारभित्र र एलेन ह्वाइटका लेखनहरूभित्र रहेको परिभाषालाई बेवास्ता गरिँदा, साथै “will pursue” भन्ने वाक्यांशले भविष्यको घटनालाई जनाउँछ भन्ने पहिचान गराउने व्याकरणका आधारभूत नियमहरूको अस्वीकार गरिँदा, उही प्रकारका गतिशीलताहरू प्रयोग भइरहेका छन्। त्यस दृष्टिबिन्दुबाट, “Old World” भनेको ५३८ देखि १७९८ सम्मको पापसीय शक्तिको इतिहास हो भन्ने त्रुटिपूर्ण अवधारणालाई त्यसपछि भविष्यवाणीको त्रिगुण अनुप्रयोगको परिभाषासम्बन्धी स्थापित बुझाइको विरोधमा तर्क गर्न प्रयोग गरिन्छ।

“भविष्यवाणीसम्बन्धी इतिहासमा परमेश्वरले अतीतमा पूरा हुनेछ भनी निर्दिष्ट गर्नुभएको सबै पूरा भइसकेको छ, र अझै आउन बाँकी रहेको सबै कुरा आफ्नो क्रमअनुसार पूरा हुनेछ। परमेश्वरका अगमवक्ता दानियल आफ्नै स्थानमा उभिएका छन्। यूहन्ना आफ्नै स्थानमा उभिएका छन्। प्रकाशको पुस्तकमा यहूदाको कुलको सिंहले भविष्यवाणीका विद्यार्थीहरूका लागि दानियलको पुस्तक खोलेदिनुभएको छ, र यसरी दानियल आफ्नै स्थानमा उभिएका छन्। उहाँले आफ्नो साक्षी दिनुहुन्छ—त्यो, जुन प्रभुले उहाँलाई दर्शनमा ती महान् र गम्भीर घटनाहरूको विषयमा प्रकट गर्नुभयो, जसको पूरा हुने सीमारेखाकै देहलीमा उभिँएर हामीले जान्नपर्ने हुन्छ।”

“इतिहास र भविष्यवाणीमा परमेश्वरको वचनले सत्य र भ्रमबीच दीर्घकालसम्म निरन्तर चलेको संघर्षलाई चित्रण गर्दछ। त्यो संघर्ष अझै जारी छ। जे कुराहरू भइसकेका छन्, ती फेरि दोहोरिनेछन्। पुराना विवादहरू पुनर्जीवित हुनेछन्, र नयाँ सिद्धान्तहरू निरन्तर उठिरहनेछन्। तर परमेश्वरका जनहरू, जसले आफ्नो विश्वास र भविष्यवाणीको परिपूर्तिमा पहिलो, दोस्रो, र तेस्रो स्वर्गदूतका सन्देशहरूको घोषणामा आफ्नो भाग निभाएका छन्, उनीहरू आफू कहाँ उभिएका छन् भन्ने जान्दछन्। उनीहरूसँग एउटा यस्तो अनुभव छ, जो कुन्दन सुनभन्दा

पनि बहुमूल्य छ। उनीहरूले अन्त्यसम्म आफ्नो भरोसाको आरम्भलाई दृढतापूर्वक समातेर चट्टानझैँ अडिग उभिनुपर्छ।” Selected Message, book 2, 109.

सिस्टर ह्वाइटले पावलको “तिनीहरूको भरोसाको प्रारम्भ” लाई एडभेन्टवादका आधारभूत सत्यहरूका रूपमा पहिचान गर्नुहुन्छ भन्ने कुरा सजिलै प्रमाणित गर्न सकिन्छ। मिलेराइटहरूले “तेरा जनताका डाँकुहरू” पापल शक्तिलाई जनाउँछ भनी सिकाएका थिए, र १९८९ देखि एक लाख चवालीस हजारको आन्दोलनले पनि त्यस प्रतीकको उही बुझाइलाई बारम्बार पहिचान गर्दै आएको छ, जस्तो मिलेराइटहरूले गरेका थिए। अहिले “तेरा जनताका डाँकुहरू” को हुन् भन्ने विषयमा एउटा “नयाँ सिद्धान्त” आएको छ, र यसले यस अर्थमा एउटा पुरानो विवादलाई पुनर्जीवित गरेको छ कि यसले पहिल्यै स्थापित एक भविष्यसूचक प्रतीकको गलत पहिचानलाई प्रयोग गरेर बालुवामाथि खडा गरिएको एक भविष्यसूचक नमुना निर्माण गर्दछ। चाहे त्यो स्मिथको निजी व्याख्या होस्, वा योएल अध्याय १ मा राष्ट्रको झूटा प्रयोग होस्, वा संयुक्त राज्य अमेरिकालाई आधुनिक रोमका रूपमा पहिचान गर्नु होस्; यी तीनवटै भ्रान्तिहरूले अन्तिम दिनहरूमा पापल रोमको सही बुझाइमाथि आक्रमण गर्छन्, र त्यसो गर्दा तिनीहरूले त्यो प्रतीकमाथि आक्रमण गर्छन् जसले परमेश्वरका जनहरू नष्ट हुन्छन् कि जीवित रहन्छन् भन्ने कुरा पहिचान गर्ने भविष्यसूचक दर्शनलाई स्थापित गर्दछ।

भविष्यमा युरोपको रोमनवाद र अमेरिकाहरूमा धर्मत्यागी प्रोटेस्टेन्टवादले, पवित्र इतिहासभरि गरिँदै आएको जस्तै, सब्बाथ पालनकर्ताहरूको “खेदो गर्नेछ।”

“परमेश्वरले आफ्ना जनहरूलाई जागृत पार्नुहुनेछ; यदि अन्य उपायहरू असफल भए भने, तिनीहरूका बीचमा विधर्महरू प्रवेश गर्नेछन्, जसले तिनीहरूलाई चाल्नेछ र भूसीलाई गहुँबाट अलग गर्नेछ। प्रभुले आफ्नो वचनमा विश्वास गर्ने सबैलाई निद्राबाट ब्यूँझन आह्वान गर्नुहुन्छ। यस समयका लागि उपयुक्त बहुमूल्य ज्योति आएको छ। यो बाइबलको सत्य हो, जसले हाम्रो ठीक सामुन्ने रहेका संकटहरू देखाउँछ। यस ज्योतिले हामीलाई धर्मशास्त्रहरूको परिश्रमी अध्ययनतर्फ तथा हामीले धारण गरेका मतहरूको अत्यन्त सूक्ष्म परीक्षणतर्फ डोर्‍याउनुपर्छ। परमेश्वर चाहनुहुन्छ कि सत्यका सबै पक्षहरू र मतहरूलाई प्रार्थना र उपवाससहित पूर्णरूपमा तथा दृढ निरन्तरताका साथ अनुसन्धान गरियोस्। विश्वासीहरूले सत्य के हो भन्ने विषयमा अनुमानहरू र अस्पष्ट धारणाहरूमा विश्राम गर्नुहुँदैन।” Gospel Workers, 299.

हामी यी विचारहरूलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।